

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

VIII. Qvam Sancte vixerit in Abbatia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

suam epistolis ab utrolibet impetrauit, ut recēs incultum-
que nouale colendum assumeret, & iam præexercitus a-
gricola, manum ad aratrum mitteret sulcatricem **PRVFINGENSIS** cœnobij terram patrio visitaret aduentu & inebriaret sacræ institutionis irriguo, locupletaretq; multi-
plici germine meritorum.

QVAM SANCTE
vixerit in Ab-
batia.

ISSVS igitur de **HIRSAVIA** primus Abbas, **VIII.**
ad nutum domini nostrum distantis hono-
rem, *Ecclesiæ nostræ* præficitur, benedixitq;
nobis dominus ad introitum eius, in cuius v- **Genes 30.**

tique nomine benedictus aduenit, non sine discipulorum
atq; confratrum honorabili comitatu. Denique in su-
scepti regiminis culmen ascendens, speculatorem se do-
mini Israel meminit constitutum, ita pro animabus com- **Ezech. 3.**
missorum sibi peruigilans, tãquam redditurus pro eis do-
mum rationem, & iuxta dictum beati Iob, vere gallus ha- **Iob 38.**
bens intelligentiam subditos excitaturus ad bona, semet-
ipsum ala exercitij spiritualis primit^o excitauit: cauens uti-
que reprobis inueniri vel somnolentus, dum vigilandum
alijs prædicaret. Sane familiarissimum semper habebat in-
stare vigilijs, orationibus, & ieiunijs insudare, verbum
domini prædicare, frequentius regnum Dei & iusticiam
eius inquirere anhelanter, fugere gloriam temporale, que-
rere sempiternam. Proinde fidè dignissimi Seniores qui
vitam ipsius agnouerant, constantissime testabantur
nullam sibi septiformis spiritus gratiam defuisse, quod à
con-

Callat 6.

considerantibus conuersionem illius actusq; magnificos facilliter poterat deprehendi. Nam quantum sibi omnis gloria mundi viluerit, quantumq; sibi mundus fuerit crucifixus & ipse mundo, si nullo virtutum eius indicio alio monstraretur, eo solo diligentius aduertenti patefceret, quod ad mentis eius constantiam declarandam, quam aduersus sæculi tam blandicias quam terrores habebat hoc loco duximus subscribendum.

*QUALITER SE OPPOSUIT
Henrico Imperatori beatus Ermi-
noldus.*

IX.

ENRICVS aliquando Imperator cum propter excessus suos papalis excommunicationis sententiam incidisset, & tamen à religiosis ac magnis etiam prælatiſ eccleſiæ, imperatoriæ dignitatis intuitu, honor ſibi ac ſolita reuerentia deferretur, ob fundatoris noſtri præmemorati, quem non modicè diligebat, honorem pariter & amorem cum ipſo fundatore grandem ſibi demonſtraturus affectum ad nouellam eius Eccleſiam viſitandam cum nobilium & magnorum pompa multiplici, ſicut mos eſt regius, aduentabat. Iamque beatus ERMINOLDVS pater videlicet Monasterij, tam propter Imperatoriæ celsitudinis claritatem, quam propter concomitantis cum eo & inuitantis reuerentiam fundatoris, cum compulſationibus campanarum, fratrumq; proceſſione canora & reliquiarum ac vexillorum multiplici apparatu, longe inſuper extra ſepta cœnobij excepturus, Cæſarem credebatur, ſed ſeruus Dei talium ſe favori